

Aditi-Inana Kinga

Medáliák

2023

Tartalom:

Medáliák
Csók
Harcostárs
Hódító
Boldogság I. II.
Isten szerelme
Isten tekintetén
Párbeszéd
Hamuerdő új Tavaszán
Kristály-rács és Isten Szerelme
Halál takarója
Istenben dalolt
Csak Szerelem
Lenyugvó Nap
Túrós lesz a hátam, ha végleg meghalok ...
Én
Rammstein: Deutschland helyett a Világ
Szabadság
Gellért-hegyi séta
Tóth Árpád
B. B.
B. B. B. B. B. B. B. B.
Háború és Béke
Megtartó
Túl és innen
Utazás
Generációk harca
Mecénás
Mesterek
Állatok
Wien-Budapest
Közép-európai perpetuum mobile
Auf der Hochalpenbahn, Aqua Gaudí im Prater
Dáliák, médiumok, medálok, medáliák
Attila
Képzelet
Történet
Thália
Örökmécs
Fertőd-Esterháza
Esterháza
II. Erzsébet
Szív
Vágyakozás
Eltűnés
Attila Összes Rövidítve (AÖR)
Harc az Angyallal
Színház
Haláltusa
Szerelem

Medáliák

1.

Mélytengeri Szerelem a miénk magaslesen
koldul vérbe áztatott kenyeret, a testünk
a fáradt és arany Ragadozóé,
ki finnyás étkére a szenvedélyes vadászaton.

2.

Aranyeső öntözi az ellazult, ernyedtt fáradtságot
a Nyugalom Mámora aranyba öltözik,
aranyat nem koldul az ígézet.

3.

Fáradtság bújik a Hattyú szárnyai alá
a fenséges tollazat kegyesen borítja,
borul rá áldott magánya -

4.

Szelídített Szenvedély az Álom rendezett Egészén
nem gyűjtött Pillangókat
de Szemed sugarain gyullad érző anyagom
és hűs karjaidban nő fel az Árva Magány
a kietlen és semmis, érintetlen Fekete Kő
a halott Magány érintéseiken töredezett a Maga
az Élet kényszerén az akaratok metszetein: valakivé.

5.

Kristálycsillár díszei a Csillagok
fénye az egyetlen Otthon unalom és a börtön érzete nélkül
mégis elképzelem még időnként a testi Szerelem
közös Magányát: izzadt lepedőnket, a boldogság kacagását
és a Gyönyör újból és azonnali vágyakozását.

6.

Míg ülsz, egyenes Tested a Jellem
e tengeri Kikötő a sokszor zátonyra futott
és szerencsétlenül járt tengeri hajósnak.

7.

Másodvirágzásban a Fehér Orchidea és a
rózsaszínes bíbor Ciklámen képzelete
szeretkezik, és elcsendesül, tüzet szüntet a Csatamező.

8.

Feléget Pillantásod mindig és újra,
szürke Hamu kis kupac lesz
testetlen egy csillag pillantásod.

Csók

Míg szobád ismét rendezett egész egy szobabelső
tán irigykedve nézem aranyívű tested egy napkorong
izzad és csupasz kisfiús enyhe szőrzete szeret még.

Egy napkorongnyi Test, mely izzad illatárban, ha rá
gondol, ki szeret, és angyali körülrepedik, de nem
mozdul és nem vár a beteljesült Van az igazi földi Test.

A leginkább Test, a romolhatatlan, a tiszta, ki nem fojtotta
el érzeményit, mégis Ember maradt, és nem gyilkolt,
de testével védett, míg a gyermek Te Talány muzsikált

és a múltba révedt csüggeteg, és Te, vén Kan, vén Csataló
jártad köreit jellem és ízlésed nyomorultjait nem kímélted
mégsem és lelkük szelleme szakadékos meredélyén

fodrozódott a habzó vizek görgetege az áramos talányon,
mely a létezés szövéténeke ki most rebegi hálám neked
ki testével védett, de nem kímélte bőröm a sebesedés

ártalmaitól, az égő és szűrt sebek elszennvedett veszteség
diadalittas mákony kábult ábrándjaitól és a csatazaj robajától.
Tavaszi Álmom tán már valóság az aranyvessző virága nárciszokat csókol.

Harcostárs

Szövevényben lenni szál, míg harcol a Szenvedély
és kihívó ördögi fintorára az élet szárnycsapásai
ütlegelésével válaszol, de még is él a Természet.

Szenvedélyes Harcos-Társ, ki sose kímél mégsem
mond le rólam, mert nem bírjuk egymásról levenni
Tekintetünk, mi egyszer vérpiros dús ajkaidba harapni

kívánt csak, de nem mert és álmodozott égi verőn.
Te vihart szülő kihívó, ki úgy látott mint magamat sem
és bízni kezdett, hogy rám talál és rátalálok, de fittyet

hányt mindenekre, míg illatozta liliomok templomát,
az ég boltozat horizontján negédes csókokat lopva
lopott és nem tudtunk róla, hogy álmaiban tengerek

születnek és sose halnak csak párolgásukon a sópárlat
lecsapódik szíveinken és így ízesülünk meg, míg
semmisülünk egy létlenül is leglevőbb árnyán létezésünk.

Hódító

Hódító, ki vagy a Szégyenlős szemérmét erősíti bennem
és szívem ráncossá összezsugorodik, mert tudja, nem lehetsz
csak az enyém az élet álmán a vérfoltos labirintus ösztönös

vonzalmai nem segítik meg ki mint életét szeret, ha van az életnél
jobban is szeretett, de mindezt eggyé mosta viharos szenvedély
időtlen határtalana kivetett sivar-sivatagos tereken féltettük

magunk szűrt sebeinken üvöltő halálunk vágyakozott az elvérés,
és élni nem mert és nem tudott álmai a megvalósulás kényszerein.
Hódításaid Ura magad vagy és az, mit meghódítottál.

Vérgőzős labirintus ösztönös vonzalom jeleivel jártunk a szűk ösvényen
csatazajos viharban nem kímélt a hallgatás, a csend volt rágalom
táptalaja, min volt ki hízott, volt ki elfogyott, bár kissé túlsúlyos vagyok.

Egy kiállítás képeit a zene hullámzó görgetege, egy vonulás vonaglása
teszi felejthetetlenné az élet tragikus gyászát és a siralmas özvegység éveit
a nem feledés arany álmaiban megvalósult dicshimnusz és ódát énekel

a fenséges élet-halálom az út-elágazásokon szilánkosan is tört, máig szedegetem
cserepeit a létező lehetőségnek az életem álma beteljesült kincsem gazdagsága,
mert enyém úgy lettél igazán, hogy elhagyni kényszerültünk egymást az időben.

Boldogság

A boldogság mint egy templomi Orgonakoncert
hálát rebeg mikor panaszkodik is derűs,
és sír a gyász nyomán a Halál fekete könnyeket
a határtalan szomorúság, hogy fájt nagyon, mégsem
vesztettelek, mert gondolataimban mindig velem, kiket szerettem
a harcos kikeleték új tavaszain és régi, őszi telein.

Boldogság az erdők virágzása, dús lombozata, lombhullatása és deres
kopár koronáin, ha a szél is süvít és hófúvás dermeszt
tagjainkon a csípős fagy nem riaszt már, ha nem várunk tavaszt.

A boldogság mint egy templomi Orgonakoncert:
a regisztereken tengernyi árnyalat, tónus és szín pompázik
a dallamok és témák sugárzó szötte
mintázatain kibomlik a fájdalom és szomorúság rejtett-
rejtőzködő álmain a boldogság csivitelő madárdalai
a forró nyárban napfürdőt vesz és elillan a test nehézkedése hullámokba
áramlik tova illata a boldog fürdőzés egylényegű a hullámokkal.

A boldogság mint egy templomi Orgonakoncert
az örök tavaszi virágzás édeskés illata szövi agysejtjeink
remény és kedv csivitelő madárvilága édeskés álmait.

Boldogság II.

A boldogság pillanataiban gondolatai a fák koronáiba veszttek
a küzdelmes boldogság a fák koronáiba lehelte a vér-erezetét
tisztult mérgei a fák koronáiba illatozta álmai legszebb és legszentebb
imáit az időnek: kitalálni a labirintusból, melyet neki készítettek.
A vizek hullámzó ereje ármány helyett a boldogság madárdalait szerelmesen
énekelte, suttogta hullámain az istenkísértések dallamait elhintette
hullámozón fodrozódik álmai vizein suttog negédes dallamát Isten szerelme
szemben a lemenő nappal a fák, a vizek, a föld, a tűz, a levegő fényessége.

Isten szerelme

Szabadság felé vezető úton haja loboncát vitte a szél
és az áramos vizes létezés kezelte, mely kín volt és ébredés.

A szűk ösvény, a saját út, a szabadságé a legnehezebb és keveseké,
mert tébolyultan tobzódik ott az erőnlét, és szétfeszít az energia,

míg megérti, mit meg kell érteni a létezés és semmi
parancsolatát: a pillanatok utolérhetetlen szépségét

a természet szavát, a rendezett formációkban a szerelem,
a szabadság és a kreativitás önnön útvesztőit

bukások talaján az Ébredés Szégyenét,
az újrakezdések halálvágyát, mit legyőzni kényszerül

az élet akarása, a Szerelem-energia: Eros és Tanatos
Amor és Vénusz, kit méltó társául Mars ölel

a harc, szerelem és termékenység az örök anya ölében
ki irgalmas egy istenség ölelő karjai a föld: óvás és féltés,

kitől távol ördögi arca a folyton csak büntetni képes
érdek-istenségek szövetségeiben sosincs igazán helye

a lángelmének otthona önnön büntetése az Isten szerelme,
hová vágyakoznak folyton újra e látvány intenzitásába emel,

és mit mutat meg kegyetlen istensége, kik szíved vénái és artériái
voltak, kik fába faragtak, ércbe ütlegeltek

halálokon át az örök mag pusztíthatatlan örök élete
mintáiba, hol ronthatatlan a ragyogás: Isten szerelme.

Isten tekintetén

Isten létezik: ismeri fiait és leányait, és a halálból őket időben életre meríti.

Isten létezik: önnön arcára és hasonlatosságára választja fiait , leányait,
kik egymás számára a legnagyobb Feladat a vak szenvedély útjain
a kilátástalanság, a reményvesztettség: a Sötétség, a Halál útvesztőin
egymást pofozgatják halálra és időnként egy jelentéktelennek tűnő Vágás sokakra mér
Halált.

Pecsét vagyunk e vizes és elektromos szövevényben a szál
szövédik észrevétlen a Látás látottjai: Isten szemén

Isten, Haza és Család halmazmetszetein tengernyi kísértés:

nem mindegyik út jó: csak a saját isteni ösvény

rajta a szeretet, mi kellemes és csábító

a gyűlölet a kín, halál: az ébresztő!

Isten alakváltoztató Birodalma eljátssza akár minden szerepét az isteni színjátéknak,
míg utadon megtart és elvezet önnön arcod ragyogásába:

az isteni színjáték szereplői közt éles és kíméletlen a Harc

és változik a szereposztás, ki játssza az ördögfit, ki a prűdériát,

ki a kurva kémet, a házárjátékost, az árulót, a parazitát,

a Nemzet Aranyát, ki a Római Nemest és Katonát -

míg komoly, isteni játékosá lesz Isten Tekintetén

kíméletlen a létezés: bírod-e viselni ruháit,

melyek rongyossá szakadoztak és milliárdnyiszor átvéreződtek Isten Tekintetén?

Párbeszéd

Jézusomnak szíven megnyugodni jó!
*Mossák fel vele az összes templomot,
itassa-ettesse a templom összes egerét!*
Géniusz lángja szemedben a Jóság,
mi éltet engem, és kivirágzik sivatagom.
*Dobjuk az Országház Hiénái közé:
a Te is más vagy, te sem vagy más balekjei közé!*
Csonkolt testemen is jártam, és a lőtt sebek
el nem vérezhettek, mert gyakran jártál nálam.
Szerelmem újra és újra fojtogatta és lenyakazta a Halál,
az Élet elrendezett üzelmei, mibe sose illetem bele.
*Szakadékbba, a Halál szakadékaiba dobta gyűlöletem
imádott Tested aranyait, mert nem értettél engem.*
Lelkem szelleme volt a lángerdő, a Lángelme,
mi beolvasztotta lelkem Aranyait: a nyomorultakat nem hagyhattam.
*Te nyomorult, tengődő Lelenc, így lettél nyomorultnál nyomorultabb,
ki hitted Isten ellen harcolhatsz pár kifosztott-kizsigerelt szerencsétlen nyomorultért.*
Jézusomnak szíven megnyugodni jó!
Ócska ribanc, szélütött-szélmalomharc hősei leánya: gyűlöllek, mindennél jobban gyűlöllek!
Beteljesedett!
Mikor szomjúhoztam, innom adtál;
mikor lelkem kintől verejtékezett, tekinteted békém és nyugalmam volt.

Hamuerdő új Tavaszán

Az éjfélete, éjsötét, hosszú Kínhalál óráin
azzá lész, kire függeszted Tekinteted
kihunyni készülő sugárzó erejét.
Hamuerdő lángra kap és felissza lelkeink.
Tekinteted kihunyni készülő sugárzó ereje:
Parázs, és parázsába lángelmék szerelmetes ragaszkodása
kap, a parazsat újra és ismét lángerdő lángmezejévé
alkotja Istentől örökbe kapott irgalom kegyelme: a Szív szerelme.
Hamuerdő lángra kap és felissza lelkeink.
Mesterek, kik a legtöbbet áldozták azért, mit Te szerettél,
e Hazát, voltak a Szellem-Égboltozata, a Horizont,
mely határtalanába öltöztél, míg szeretted, ki reád nézett.
Hamuerdő lángra kap és felissza lelkeink.
A hatalom, mely nem érdekelt, és nem ismerted
a mély árkokat, a Szakadékot, mely itt tátong a Múlt
Pofája a hatalmat örökölt Szereplők közt és elnyel, felfal
minden Fényes Vállalkozást a hatalom örökösei útvesztőin,
még ha jó is a Közös Szándék -
Bár még hiszel Új Tavaszban!

Kristály-rács és Isten Szerelme

Égetett Gyűlölet, égetett a Szerelem;
mindennél erősebb rossz az Árulás!
Kötelet nyakamba sokszor tett Áruló,
nem én, az Isten Szent Lelke mentett
a kötél hurkaiból, Lelkem, nem kevészer -
Égetett Gyűlölet, égetett Szerelem;
mennyre szerettelek Hazám és téged Világ mennyire:
az Ég csillagai kristály-rács boltozata
nyakamra hágott, hogy csak Isten szerelme
menthessen meg, ha arca méltónak talál...

Halál takarója

Birokra kelni, nem mentem mással, csak kit szerettem,
vagy ki életemet veszélyeztette, és becsületemet elvenni
megkísérelte, mikor játszott vizeinken a fodrozódó Fény;
meg- és összezavarni a szerető, isteni fény tud-e,
vagy csak az Ördögök szövik a Fekete Lepleket,
Halálaink Takaróit.

Istenben dalolt

Erőszak méricskéli folyton az Arcom, de hol van rajta csak egy Folt?
Kerestem mindig a nagy Szerelmet, mint a Villám sietett egyre és elkerült.
Inkvizítorok keresik Szellemem forrása eredőit és szálazzák a Szemem,
és nem lelik a Művet, mely isten világának, a világ istenének
Tükör mindannyiszor, mikor a létezés kristályrács-boltozatán beverem a fejem.
Vágytam mindig a nagy Szerelmet, de nyomorultul nehéz volt a Lét
elágazásain a kín dalolt csak és az áldás és kegyelme
oly sokáig elkerült, míg érintetlenül a Fekete Kő mégis Istenben dalolt.

Csak Szerelem

Kicsinyes jeleneteink érzésein a hiábavalóság szelel -
szellent a kín, és az unalom szavain otthontalanság énekel.
Ásító Inasok üvöltő kínjain szakadékos hullásaink
és kíméletlen-könyörtelen halálainkon a Mester, a mindent tudó,
ki mégis így ment meg újra és újra magához emel,
mert látja tiszta lelkeink vágyakozását, mely nem tud más lenni:
csak Szerelem -

Lenyugvó Nap

Szeretem a frissen sülték illatát, ha parfümözött Hajad,
és mentedben lovaim vágtaí szórakoztatnak.
Vágtázó halott Kémek mind, míg ki nem fáradnak
ráncaink hevén lenyugvó Nap -

Szeretem, ha idült szépséged vonzó, és hajad illatos
hullámai segged almáját borítják.
Szeretem, ha dalol benned a Kín és szereplője
én vagyok, ki kínjaid, Szerelmem, én okoztam.
Jobb kínban fetrengeni időnként, míg ragyogsz sugárkoszorú
Arcod és engem eltemet a Bánat, hogy nem ölelhetlek.
Jázmin-virágzás hullámai díszítik hajad tengerén
mézédes szél szárnyra kap, a Nap elalél -
a gyilkos Nap az öl-elkező a földön enni és inni kér,
termővé így varázsolja a humuszos talajt, és vizeit ki nem issza
szerető Lelked minden anyagok anyagát a természet aranyába,
az örök Tavaszba átalakít, míg koldul szeme égi bérezést:
a szabadság szerelmét!
A gyilkos Nap felperzsel rétjeink, mezőink
és elégeti csírázó sarjaink tébolyult szeme
izzása kitörő üdvözlések: halálaink.
A gyilkos Nap tébolya egy szörnyszülött, egy szörnyeteg
okozta égési sebeink: ki balzsamozza csupasz testünk -
Jelen-Lét, ha mind kihullunk, ha mind elmegyünk?
A gyilkos Nap égési sebeinkbe újra és újra belemar,
és enyhet nem találunk óceánnyi víztömegek erdein sem.
Szerelmem az égig ér, hajkoronája a menny Boltozata.
Szerelmem hajzuhataga a Pokol minden sejtjét szövi és kikémleli.
Szerelmem idült ódoni Zárka, melyben Isten szemezgeti Szemem
magjain ő lakik jól, és mézét csurgatja szemhéjamra -
Szerelmem egy ódon faszekrény, elhasznált, kopottas -
mégis, ha ajtaját megnyitnád, kincseimre lelnél!
Érzem mikor ír, mert akkor a frissen felégetett Tarló
is virágba borul, és Isten áldása kíséri átkaimat is -
És Isten Lelke lebegett a vizek felett, mindahányszor nálam jártál.

Túrós lesz a hátam, ha végleg meghalok ...

Túrós lesz a hátam, ha végleg meghalok ...
elhanyagolt, elhagyott, parányi didergés, ki voltam,
színlelte, hogy már nem szeret téged, téged és téged.
Szeretett nagyon téged, téged és téged, de járnia kellett
a saját útját, mely nem volt tej-mézben fürdőző Kánaánbéli Nőé:
félelem, küszködés, terror és kínzás nyomán a kínlódás,
mi volt az én utam, de el nem árultalak, kit szerettem,
mégis fair, nyílt, megérteni képes az ellenség szempontjai szavát:
ezért még élek én, bár sosem színleltem a helyet
mi enyém, mely becsületbéli kérdés, a vélemény és látás
mi a közé a tökéletesség gyöngyeiből felfűzött nyakláncom -

Én

A királyi szintet az egzisztencialista vagy nem érinti,
vagy pofozkodik e királyi szinten, mert érdeke valahol,
és a másik ellensége.

Az egzisztencialisták között, a királyi szintet csak az nem érinti,
ki Istentől így várja eledelét.

És én?

Nem vagyok milliárdos, saját test és vér lelkem szelleme
teremti meg életem sava-borsát lehetőség, tudás, érzés és érték
a ki vagyok nyomán.

És ki lennék?

Már annyiszor leírtam máig - ez a 19. nyitott könyvem: Medáliák!

Nem tetszik e szabadság szerelmei más valakiknek?

Az, nem rajtam áll!

Rammstein: Deutschland helyett a Világ

1.

Valakik nem bírják a brutalitás borzalmát: attól még létezik.

Valakik meghúzódnak egy szék árnyékos útvesztőin:

hitük, érdekük, ízlésük szerint, mert nem kaptak mást.

Valakik, míg habzsolják a Jólét makulátlan Tisztaságát,

könnyen taszítanak vélt ellenségük, szakadékba, lőnek árkok tömegsírjaiba,

kötnek és bélyegeznek meg a Titkok tudói maguk is függő és megkötözött börtönlakók,

és kevesen a Jók, az Igazak, és röhögnek a Gonoszság kárörömben

ostoba, hataloméhes, hatalom imádatán túl semmit sem látók -

Valakiktól újra és újra igaztalan veszik el, ami az övék,

és nem adnak cserébe csak üldöztetést, bármit is csinálnának, mert ez a Koncepció -

„Nagy Áldozat kell, lesz Országunk” Herzl, majd Rosenberg fajelméletén kapva kap Göbbels,
- a választott nép negatívja -, és kisiklik a németek jogos, önvédő Harca az Életért -

Mi van a szívünk szellemében „mindenek fölött” a fény és információ korszakának

hatalmi formációiban, arról a Ruha árulkodik, és rejtelmek, ha zengenek,

titkok tudói, ha szellemük elválasztott, szívük nem egységes -

A szellemet olykor felülírja természet, szimpátia, érdek, intuíció és az Akarat -

Ki rád telepszik, úgy ural, rágalmoz, tán feljelent, míg barátságot színlel, kifoszt

és Erőszakkal rossz útra terel a zsarnoki elnyomás; a Börtönőrt

az Áldozat nem kibebezi, a Bőr, mi átereszt e megkötözött brutalitás Párosai közt

a tettes és az áldozat a lét természetén az életért való küzdelem harcában.

2.

Színház az egész Világban a Művész szerepét játszva

titkon leginkább Katona vagy, tudhat-e arról a Civil,

hogyan szereped elsősorban a csapatépítés egy

elérhetetlenben szárnyaló Trónnak?

Csalódás a Szerelem Istennőjének minden hazardjáték a

szerelem vizein, hisz a szerelem finommechanikáját,

mi kettőnkre tartozik, folyton a hatalom szövi át,

árnyékolja és színezi, hol zsarnokság van, ott zsarnokság van ...

Szerelem, ki látja, mind, kit szeret és szeretett másnak
és másnak gyűjti csapatát, kik majd egymásnak mennek időben
az egymásnak vezényeltek a fennen globál érdek:
a Pénz, a Háború, a gazdaság szereplői érdeke szerint -

3.

Menni veled mindenfelé, mindig mindenhol csak veled lenni
volt lehetetlen, mert nem voltál a magad Ura -

Szeretni a Földet és uralkodó kiválóságait tették lehetetlenné,
mert magyar voltál elsősorban, azért -

Együtt lenni azokkal, kiket becsültél, szerettél, tették lehetetlenné,
mert túszoikat szedtek, rabul ejtettek látó bölcseket és igaz, kreatív katonákat,
kik mertek, és nem hagyták el a rájuk bízottakat.

Vélted tán, hallgatásod távolmaradásával védsz meg engem,
lassú kínhalálra ítéltél csak testeket, láncolatuk láncolatát,
melyekben a Szerelem-Lélek nem szűnt meg soha vágyakozni az Életre -

4.

Az igazi Zsarnokság rejtett és sose ott van,
ahol azt harsogja egy erőszakos, hatalmi Mámor -
Az igazi Zsarnokság lopakodó-rejtett Tábor
és hallgatást szül: a Bárányok hallgatását.

5.

Szerelem és Harc összetartozását láttam és szerettem
pár Katonának vélt Férfit, kik bátrak voltak, hát mertek
övéik vélt igazáért és örökségéért síkra szállni tengernyi
ármány, rágalom és gyilok közt pár bölcs Férfi-Ember -
különböző táborokba sodródott a létezés erőszak láncolatán.

Szerelmem bár fáradt és kimerült, mert szálazzák a Szemem,
és nincs, kivel megcsinálhatnám a Mű beteljesedését,
megmutatni a Nép-Nemzet egésznek, kit a géniuszi Lángelme
szeretett a kivetülő Elme akaratán itt nem volt Gyilok és Visszaélés,
de megértő irgalom, önvédelem, a Szellem és a Szív kíváncsi kívánsága -

Szabadság

Szabadság a hímes tojás, mely hamar eltörik;
szabad úgy maradsz, ha melletted a másik szabad maradhat -

Míg csonkolt testem látod, és óriási vízfejem
a csonkolt hulla lázas és folyton virágzik, a tavaszról énekel,
és zöld szárai a semmi lég folyondárja kapaszkodik
az élet álma mint akarat és képzet a szerelem óhajta
és bujdosása figyelte, látta, értelmezte a Világ folyását,
míg hitt egy Irgalmas Arcban, imádott, ki a Lelkek Üdvösségéért
élt és halt erdőben, alpesi legelők közt rejtőzködő tópartján
a jéghideg víz mosta át: patakok találkozása, vízesés-hullása,
az isteni Zene a Természet robaján gyöngéd érintése;

mi a Szabadság? Küzdeni. A bennünk élő föld, víz, tűz, levegő
önuralma: a szőttes egészében a fénysejt, a fénykönny képzelete álma
a létlenül is legkevésbé képzelt és álmodott Isten szemén -

Szabadság a hímes tojás, mely hamar eltörik;
szabad úgy maradsz, ha melletted a másik szabad maradhat -

Gellért-hegyi séta

2022. április 24-én, jó, kiadós Zápor után
felemelő Séta az átázott avar biztonságos gyepe
kellemes a Járás, nem süppedő nehézkes,
de mintha hullámvölgyben tartana az Éden
a Föld öl-elő karjain Zápor után sem sáros, de kemény,
mégis lágy a Talaj, enyhén felázott, még nedves.
Nincs sár sehol. Egy kisfiúcska misztikus öröme
egy közönséges Fa láttán. Egy Fotós lencsevége
hosszú orrú filmfelvevő kamerájába rejti
a Természet unalmának meglopott bányakincseit.
17.30-19.30-ig tartó Séta maga a Csoda a Gellért-hegyen
tengernyi friss szín és árnyalata a pompázó Zöldnek;
a Tavasz színompás virágzata: füzéres virágzatok,
vadcserecsnye, vérszilva, jázmin és számtalan ismeretlen.
A hegyek karöltve kiáltanak egymásnak Békét
a budai-hegyek a Vár és a Gellért-hegy friss, tavaszi Öröme.
Dalí-Úr Lelke-Szelleme tán most nincs kupolacsarnokába zárva
se Vármegyeháza, se Bazilika, se Országház, se a Vár
Kupolájában nincs bezárva a Kereszten kifeszítve: szabadon
lélegzik e tört Lélek daliásan hullámvölgyben a Szent Egész
Lélek-hegy Szelleme -
Törökbálint látványa: Keresztanyám Szenvedésének végső Stációja,
az OSZK tömör várfalán nem is a téglák, de szabad Lélek-Szellem vagyok.

Ki vigyázott hát, mint a legjobb, legtisztább, irgalmas és kegyelmes és szerető szívű:
Magyarok Nagyasszonya, kire Szent István, majd Szent László,
Hunyadi Mátyás ismét ráruházta a Koronát és a Szent Leplet!

Az Istennel egylényegű Lélek, miután megemésztette a Létezés, a Lét
minden ízét, árnyalatát, az Olajfák árnyékában vért izzadott
Félelmében a Világ-Egésze időtlen járta át a Lélek-Vonulás
a Kereszt Kínhalálán
a Harmadnap megdicsőülése a mindenhol és mindenütt
jelenlévő isteni Lehelet Boldogságán -

Tóth Árpád

Bánatos bú, fáradt bűgös
bánatos bűgös, panaszos bú.
Viaszos vászon, álmos lepedő,
míg remegtél, ajkad, kéz a kézben
riogatott félelem vad ördögei.
Fáradt bú, bánatos bűgös.

Fényerezet és a fák, virágok társai
a küldött éjjeli utazónak, ki korán hal.

B. B.

Földszagú izzás foltjaiból megszülető Tulipán
szürkés-fehér zöldszárú leveles; kék égbe nem,
csak kék folt aszott kézen. Kék, barnás,
szürkés-fekete-fehér foltok: aszott kézen
tavaszi, sóvár virágzás.

B. B. B. B. B. B. B.

Egymásba játszó, színes fogazatú terek
különböző dimenziói -
Földízű magányban feslett szirmú
szürkés-fehér Tulipán - ivott sokat -,
kinyílt és érett az értés: szilaj kivetettség.
Színes fogazatú terek illeszkednek
elhulló vágyaink, mikor szemeink a felfénylő
kihuny az égen a különböző dimenziók
földizzás: magányos hideglelése forró tagjainkon
kék vízű égen barnás halászház, fehér halászhajó.

(A legváratlanabb Pillanatokban írok mindig,
mikor megérint a Szépség Szárnya ...)

Háború és Béke

Két isteni Erő rajzolja Életünk
és a béke elveszti csáberejét, varázsát,
ha a zsarnok-gyarmatosító túlerő
titokban árt és gyilkol, ki kifoszt és
rabigába hajt.

Az Élet maga nagy Harcos: küzdeni
erőnk szerint a legnemesbékért!
Fegyverünk a létezés egésze,
mit belőle birtokunknak mondhatunk.

Háború van, ha a földalatti és a fojtott
Szellemi Harc elviselhetetlen a rejtett
Kínzás, mit soha senki nem vesz észre
Időben, mert a Félelem hallgat,
félti bőrét

és a Gonosz és az Úr ám, ne feledd!
Ereje rejtett-rejtőzködő szellemi
háló-hálózat és Erő-Hatalom:
a valós Neve Érdekek szövéténekén
székek és

a megküzdött, részben kiérdemelt
Jutalom okosság, tehetség, munka
fejlődés, kegyelem isteni adomány,
avagy álnok aljasság nyomán
generációk harca és különböző adottságai
láncolat

örökség öröksége, mely át- és továbbadódik
vissza nem térő alkalom: légy hát tudatos és
Jelen: a Természet elsőként dönt a Lélek,
mely hatni akar az Árnyékok Országában minden
hajszál árnyékot vet

az Örökkévaló meglátása az igaz Alázat kezdete
egyszerre egyként büszke gőg a Ki vagyok gyöngéd
finomság önnön vállalása és a Másik látó elfogadása.
Buddha nem árt, de teszi a dolgát az abszolút
tudatosság

mely nem Jelenség, de örökmozgó-működő
Valóság és az Igaz, melyet bizonyítani tudunk,
de nem kell mindenre fény derülni és lehetetlen
mindent és nem is kell és lehet bizonyítani, hisz rövid és
elszáll az Élet

és a Halál diadalt arat Békében és Háborúban
imígyen a fojtott, bírhatatlan szép, mézmázos
Terror, mely titkon árt és tilt és nem őszinte
míg harcol a Becsület önnön magáért és a
Másikért.

Megtartó

Szilánkosan tört létezésben, mi az, ami épségben?
A csillagos Ég mibennünk és a Bolygó Úr-Úr szele
csak bennem és benned, mibennünk rendeződik:
milyen lesz ez a Rend? Rajtunk múlik, mit, miért
kiért álmodunk és mi a Szív-Lélek-Szellem
táptalaja, és egészséges-e a Gyökérzet és Lombozat?!
Túléljük a Gép terrorját és kém-funkcióit?
Művi sugárzásokon túl és innen, a Hangok tébolyának
elektro-sokk fegyverén diadalt arat-e a rugalmas
természetes Elme? És ki, hol, mit ér, örökségét
elpazarolja-e, vagy megtartván gyarapítja és tovább építi
a Szív-Lélek és Szellem Várát, rajta múlik.

Szilánkosan tört létezésben megtartott pusztítón és
alkotón áramoltatott a Létezés.

Ártani sose akartam, de erőm a Szépség, a Szabadság
Álma volt egy Irgalmas Arc jósága, ki szán minden nyomorultat,
szeret pár kiválóságot, és megveti az álnok álságost, az Árulást;
szánja mégis az Árulót, a Szövetnek láncolatának Lánc-Szemét:
szerepe más és más, leginkább a hatalom

csomópontjainak átmentése: a tartozik és követel.
Láncszemek sokfélesége a Világnak áldás és teher:
neurózisuk sebzettség nyomán.

Túl és innen

Van-e, lehet-e több a Bölcsleletnél
mi bölcsességen alapuló tiszta, való igaz Természet?
Tán az Áldozat és Isten Kegyelme!
A gondviselés, hogy semmi sem tart örökké,
mert az Örökkévalóban gyors és nagyerejű a Mozgás
fénytermészete átrajzolja a Térképet, a Vidéket: így tudj
és érts Erényt, míg élvezd az angyali játszmák
és Isten csodálatos Tekintete virágzó, patakos
Paradicsomát -

Utazás

Templomok erdején nőttem fel egy Ósfa, egy Ósköviület,
melyet tépázott a Vihar és égette-tördelte atomenergia,
finomította művi sugárzás-terápia
a Terror és a Teher (TTT).
Folyami hordalékon bőven termő Föld vagyok
és szelíd Tengerszem az alpesi Láncolatban
Nagytavak-vidéke: Édesvíz
és Arizoniai Sivatag.
Kárpát-medence vízgyűjtő-területén
ácsingózó Víz- és Világítótorony: Óceánok partján.
Szeretem a Földet, a Kék Bolygót,
hát a szívem lángjai közé emelem,
hogy éghetetlen angyali-isteni Természet lehessen
a Halakat követő Vízöntő Korszakban
is megmaradhasson Könyvtár, Szent Korona
és Templomok erdején a Kastély:
a Létezés csodái játékfilmjein a mozgóképek Szemei: a Magok...

Generációk harca

A felnőtt igyekszik megőrizni, mi övé,
mit megszerzett és otthonában növekszik
a Jövő, mi múlt és jelen.
Ki értelem boldog jólétében sokat örököl,
óriási előnyökkel vesz részt a Játék harcaiban.
Ki családjában sérül nagyon és a világra
nem is igen várt Vendég, mégis belepottyan
az ösztönös élet természete szerint,
annak kíméletlen a Sors játszmái
melyek tudatosítják az örökséget,
míg minden hajszál árnyékot vet, és nézi a csillagokat

álmai és vágyai nyomán meglett Emberré válhat
kit angyalok kísérnek és látnak vendégül
és az Úr-Úr szelein, a Mesterek tiszteletében
önmaga lehetőségévé magasztosul Maszkok között
választott Istene tiszta Tükrében egy Újszülött -

Mecénás

Fáj-e még, ki fényben állsz, és látsz mindeneket
miként elröppen az Élet, és mit nem láttál,
nem számíthatott, hirtelen és váratlan ott terem.
Fáj-e még, ki vagy nehézkes, lassú és szomorú:
egy nagy Gyerek, ki bizonytalan, esetlen mozdul
Nagy Szárnyai kéz közön töretnek, és elrontott
hamar, mi rontható, miben Senki sem hitt igazán,
így hamar elárultatott.
(Az igaz az, mi bizonyítható.)

Gyűlölet és hitetlenség, ha mozgat egy nemzetet, nem viszi semmire.
Egy maffia-szellemben megköttözött Létezés -
Halál öröklése egy Nép-Nemzetnek.

Ha vágytam lassan kötődni mindig erősebben
a beton-sivatagon szárnyaló Misztikus-Melankolikus,
óriási falak emelkedtek hirtelen a szívekben,
a fejekben, mi kategorikus imperatívusz
cellái felnégyelve: benne a darált hús és
szétcincált, elektrizált Elme -

Kacarászol, vigyorogsz, de őszinte-e,
avagy tragédiák során át a Halál araszol
szívünkön egyre beljebb és rág rajtunk folyton-folyvást.

Boldog vagyok, mert megcsináltam, mi leginkább én voltam:
a magyar nyelv és a zene érintett magánya, de nem könnyű
és volt túl borzalmas és nehéz az Élet Kálváriája:
a Szerelmek és Halála
a vég nélkülinek tűnő kiszolgáltatottság nyomorúsága -
az egzisztenciális fenyegetettség.

Ha volt, mi állandóság, a Krisztusi irgalmas Arc
és az élő Hit a jóságos lehetőségben, hogy ki-ki
a magát megkapja, ha őszinte -

Sértett-agyonsebzett Önbizalomhiány esetén,
nyomorúsága idején nem segít a megszálló Üldöztetés
Üldözői: Semmiért Egészen -

Nem hiszem, hogy lenne jó és rossz Párt, sőt a
pénz-maffiáknak is megvan a szerepe: a külképviselet
nem a tál lencséért odadobni mindent és mindenkit
egészen, hanem a legnehezebb: idegenek közt Magát nem felejteni!

Márai, Wass, Faludi, Határ...

Mégis, ki magyarul ír, és a népből jön,
ki tengődik napra-nap robotol
fillérékéért, és nem éri el a valódi, szomjat oltó
tisztá Forrás-Víz, mert a Hatalom,
mi folyik minden csapból és kötözi a szálakat,
hogy Labirintusából ki ne láss és találj, mert
úgy csökkenne Hatalma,
majd jön az új Tragédia, mert a Lélek-
Szellem nem viselheti sokáig a
rejtett és bújtatott Terrort, az egysíkú egyszínűséget,
az igaztalan Támadásokat és aljas-hazug
Árulásait.

Egy szabad Nemzetben lesz ló kit az egyik avagy másik
Egyház támogat, lesz, kit a Walesi herceg, lesz, kit
Hollywood avagy Bollywood és kit egy Allambiztonság
Belügy- és Külügyminisztere avagy Miniszterelnöke
avagy a Globális Pénzvilág, a maffiák egyike és másika,
lesz, kit egyszerre többen és kit senki sem -

A jó az, ha mindenki esélyt kap és boldogulhat
anélkül, hogy folyton a másikának sarkára hág:
ehhez kell a végső Árulás Stop, a végső maffia-sugár-gyilok-Stop,
és végre egy valódi polgári, avagy arisztokratikus és nemes titkosszolgalat és
állambiztonság „a Szegény Gazdagok és a Gazdag Szegények”.

Mesterek

Ha valaki választott rég Mesterét, fogadd el őt annak, ami!
Ne égesd, üzd szellemét, mert a tiéd más, avagy érdeked követeli.

A fény-, info-Korszak terror-világa kedvez a globális diktatúrának
és benne a globális maffiának, mert pénz beszél, a kutya ugat.

Nehéz, mi igazán nehéz: szellemi szülőtteid piacra juttatni úgy,
hogy a Lényeg ne sérüljön: sárból, mocsárból és igen vérből-szARBól

gyémánt-Szemeket alkotni és őket, mint bőröd izzadságát
cseppjeit védelmezni Viharban, tűző Napon.

És jaj a kötöző Mestereknek, kik nem tudják ki kicsoda
és álnok alattomoság próbálgat mindenkit és folyamatos a cselvetés és a gáncs,
és nem veszik észre az Istenért, hogy rég hódolniuk kellene,
mert rég külön és saruszíját sem oldani és kötni méltók.

Mester addig Mester, míg Szárnyai alatt felnövekedsz,
legyen akár a Gonoszság Mestere: Ellentétek vonzzák egymást.

Szép így a Természet és Isten Világa így tudatosul, kibén a Gonosz
fontos Szereplő, de az Alkotó mezítelen: a Szellemvilág részben titkos és láthatatlan -

Nagy Mesterek (gonoszságé és Istené) ismerik egymást,
és míg felnősz, változáramban követik jelenésük követel

harcolván lélek-szellemedért: légy résen,
körültekintő, és Szabad Akaratod mindig jól választ majd!

Két Személyt életemnél jobban szerettem, így öntudatlan vállaltam a Halált,
(az Élet, mi köt, a Halál borzalmas, de szabad)

kit mint Életem szerettem, nem volt Habos Torta, de rejtélyes Sivatag;

míg menekültem egy Irgalmas Arc kísért utamon kíméletlen Kísértés;
Istent a Világnál jobban szerettem, tán egy Nemzet és egy Család
él, szabad és megmenekült -

Állatok

Ha egy ideig nem írok, úgy érzem magam mint fogatlan Oroszlán és
köröm nélküli Medve.

Te Hattyúk hattyúja: Tizenkét hattyúk?

Hattyúk tava, Molnár Ferencé, avagy a Kitömött Hattyú, avagy Barbár?

Maszületett Bárány! Na persze! Mindig Bárány volt és marad!

Ki mégis a Pásztor?

Szent Lélek mátkája, ki Galamb, Főnix a javából, Sas, Kerecsensólyom -

Wien-Budapest

Egy hajdani Birodalmi főváros, mi még lehet újra az:

egy vízfej, ömlesztőtégelye immár a globális megfáradtaknak.

Bécs tán egy új családot nevel ki majd Habsburg mintára és

Budapest közel lesz majd óriási traumáival.

Egy római Kolosszus, egy nagy testű katona ösztönvilága óriási

- lehet használni -, tömni bele a kulcsmondatot, a Másik bűdös,
ellenben ő maga a mennyei illat.

Leginkább szerettem mindig a nemes katonákat, kik vérük áldozták;

az én vérem ismeretlenek, mások elfolyatták: részben öntudatlan mindannyian.

A Vörös Inas nem kellett múltat, csak elméletben feldolgozzon,

ha a nagypapa KGB-ÁVO-s volt, mert nem is tudja, vagy későn figyelmeztetik.

Eltűntek az aktái mindenkinek? a globális birodalom csomópontja kezein,

és csak a hasznátsága szellemi életünknek:

már megint... unalomig: mit tettek a Nácik!

És mit tettek a Vörösök és tesznek máig titokban? És a Birodalmi központok velünk?

Hány millió+ magyar életet tesznek élve sírba itt és a kék bolygón újra és újra

kőkemény, mosolytalan arccal vádaskodhatnak, és hisz nekik mindenki;

mert az arany beszél, kutya ugat.

P.D. szerint rablókapitalizmus egyszer és másszor, és nem forgatják vissza a tőkét

a nemzeti érdekekért, mert hol van itt Széchenyi: a Nemzeti Össztermék érdeke

nincs igazságos újraelosztás, mi nem az egyenlőség, hisz ki többet tesz bele, többet
kap vissza!

Szilánkos hullásnál rosszabb a nyugat *hivatalos* szellemi élete:

náci és komcsi. Ebben őrlődik máig. Ez a húsdaráló! Ez a szellemi fekete lyukak

rendszere: a fekete anyag és a fekete energia sárgába és szivárványba... öltözik.

Mindennél jobban szeretem a szabadságot: másét, legyen pogány, vagy felekezeti hívő és a magamét.

A hazám, a magyarság mindig a megszállókkal kell megküzdjön a világ minden tájáról és a belső megkövesedett zsarnokság ellenében.

A világ azonban nem csak a zsarnoki megszálló, van ott annyi minden más is; meg kell találni!

A morál nem érdekel, kisszerű fos; az ERÉNY, igen!

A magyarság törekedjen a kiválóságra és nem véti el nemzeti küldetését, ha elaljasul, VÉGE lesz. Törekedjen a fejlődésre és önmaga kiművelésére, bármennyi akadályt támasszanak is ellene.

És most a Szakmai: az egyen fehér maszk mögött van-e, lehet-e még arcunk a számok tengerén? Bár a matematikát, ki jól érti, kisszerű már nem lehet, de nem biztos, hogy tudja a történelmet és érti a jelent.

A Színpad varázsa egyrészt, és máshol az Üzenet...

Kódolt üzenetek varázsa a nagyszerű színházi nyelv, mi hat: szöveg, test, hang és kosztüm, díszlet, színpadi formációk-csoportosulások és a közös és egyéni teljesítmény...

Szeretem magam és mások szabadságát, királyokat hát nem fejeznék...

Ritkán születik Szent király, ki az övéi és mások védelme egyaránt! -

Királynak fejében oly sok minden kell legyen, hogy hamar kihullnál belőle, így van kik mindig nagyon hangosak; a király beléjük elfárad, legyint, és nem akarja a sokat, inkább választja a Semmit, és a Nirvánában elalszik, úgy hat igazán-

Mesterem: a Krisztus, a názáreti. Nem dogmatikus, nem kirekesztő.

A bűn ellen csak érted haragszik, mert elhomályosul a LÁTÁS és hülyévé lennél tán, a KÉST mindig magadba szűrván.

Egy univerzális szellemi vezető máig, ki utadon megtart és segít szellemi jelenléte.

A FEHÉR MÁGUS máig a megértő odafordulás, a HALLÁS ÉS ÉRTÉS.

Egy művész szerint vagyunk mi mind az Angol királynő, ha ránk szemet vetett ezért vagy azért, vagy tán Obama keringője épp ezért, de Mária Terézia is, ha Bécsben árnyéka ránk vetül; és még mennyi árnyék vetül ránk, ha „MINDEN HAJSZÁL ÁRNYÉKOT VET!”

Goethe

És kik a Szemek?

Nem tudjuk, honnan erednek, hova mennek? Szemek a Látók, kik tudnak!

Sárga kiskacsákból maffia-kacsákká gyúrna ki minket az ellenünk bevetett titkosított sugártechnika: az embergyártás Mary Shelly, mert arkangyalokat kíván az emberi túlélés már most a GÉP kíséretében?

Hitünk szerint az angyalok szellemi kísérőink -

Azt mondják az Ember angyal és állat között -

Közép-európai perpetuum mobile

Vidám barakk magyar gulyáskommunizmusában

egyik legnagyobb a népesség arányát tekintve a beszervezettek száma:

mind az államot vigyázza és mindenki ellenséget sejt a másban, aki csak megmozdul.

Ez a Rend.

Könnyen válik áldozattá, ki nemzetét szereti, és a múlt ezen arcáról megfélekedzik, hisz zsarolnak nemzetet és vezetőit és így megkeseredett tettes és áldozat.

A kígyó farkába harap, és ránk zárja e Poklot, hiába kiáltunk Levegőért, de mégis...!

Védelve vesz minket magához az Irgalmas, és a Ne bánts a magyart, de mentsd a Bőröd és láss tisztán, higgy és légy erős akaratú!

Auf der Hochalpenbahn, Aqua Gaudí im Prater

A Magyarok Nagyasszonya, ha az egész világ összeesküszik is ellene nem búslakodik és gyászol folyton sír fekete könnyeket, hanem erőt vesz magán, ha már ennél is titkon a Rák a nagy Ragadozó is sebj, mert legyint, vállat ránt, lazít, úgy dől ki és fekszik kiterítve végleg nem...

Szórakozni megy, ott is lassú, megalszik szájában a Tej, mert épp pihen és így jó. Hiába elővigyázatos a forró nyárban a vizes multságokon hasad a nyári nadrág több mint tíz centiméteren szakad, észre se veszi. Levegőzik a seggem, így örül Karinthy után szabadon csak magán élcelődik így.

Vízhólyagos lábra állni nem tilos és fűre lépni se: allergiás bőrkiütés garantált bő vér-ellátottság, óriási, tenyérynél vörös folt, mi fáj, de csillapít a Flucinár. Magán, ki őszintén viccelődni tud, megemésztődött ott a Létezés, legyen az Dante, Shakespeare, Arany-Madách, Goethe, avagy Rilke. Tótágast ha áll is a Szemhatár.

Dáliák, médiumok, medálok, medáliák

Attilám, ha rozoga is, gyémánttiszta, éles értelem, ha füttyent, még nem ugrok én, hisz virág lennék egy gyümölcsös kert, ki folyton üdül: egész vizes paradicsom. A szobámban vagyok e világon a legszívesebben; ott gyűjtögetem szemem szedett hazugságaimat nem, de a szellem sugárit, mik megtermékenyítenek. A médium így lesz gyöngyökből felfűzött nyaklánc, mi nem rabság és nem fogság, de gyönyörűség annak, ki szakítani nem próbálja: Medáliák.

Attila

Ha ülnék csillámló sziklafalon, de csak a szobám szőnyegén és képzelem, hogy az éjsötét eloszlik a van és csillagok között születnek és halok magam napok és éjek váltakozóban, és a kék ég bárányszerű felhői vonulása is szemek a viharos tengerek és szélviharok felett.

Egy Ember idegsejtnyúlványai kapcsolódási variabilitása száma több mint csillagaink az égen és eloszlom e csillagok között hol fénysugári a magok: megtermékenyülésem. Napszerkezetben őrizem Hazám, kit szeretek még, te elhagyott, kifosztott, agyonkínzott, drága!

Légy erényes, az erkölcsöszöknék ne ülj fel!
Magad légy önmagad mértéke ez a nyelv és őseid erényei
a nagy könyvbe feliratódtak és hatnak, hidd, ha nagy a baj,
és megtartanak, te szerencsétlen, sorsüldözött Magam!

Ne gondold, hogy a Tőke erkölcsös bárhol is és érdekli,
hogy mi eszközök által fial, ha tudományt és értelmet,
politikát és gazdaságot igába hajt a nemzetközi globalizmus
tőke-papsága: nem cár és nem császár, hanem a Pénz Istene.

Képzelet

Haldokló lelkünk képei gyöngysora
ébresztget, míg a kínok kései villongnak:
egy mosolygó maszk és egy pökhendi gyerek
rejtőzködő szerelme nem terrorizálja a környéket.

Egy szerelmes, vágyakozó csitri szívébe
ha hasít az éles kés, több mint meglepődik,
és zavara elég nagy, a kábítószer adag magas
legyen túlélni a furcsa-alakuló viszonyokat.

A természet hullámozása helyett a kígyó
rágalma: kém-kurva, de csonkolt hulla vagy,
ha csak egzisztencialista, és se kardod, se páncélod
magad identitása e küzdelemben változatlan és alakul.

Ami nincs, nem lehet elképzelni!
Rejtetten dobog a világ szíve, és mennyi ábránd hal el!
Szürreális kötőféken az angyal otthonosság: virtuális világ
álmok és szellemvilág finomenergetika érintettségén
a képek rendezett egésze a képzelet semmis kietlenén
táncoló hullámok dallamai: a Szférák Zenéje.

Történet

Káli-korszak idején - mondja Krisna
a módosított anyag globális gépezetének
ha rabja nem is, de részeként nem vagyok
materialista, mégis tisztetem az isteni anyagot
és a kísérletező kedvét az emberiségnek: a mű
anyaggal sok új istent és új démonológiát alkot meg.
A mágusok aranykorát követi a hősök
emberfeletti testi ereje és a regélők
tökéletes emlékezete.

A tragédia és vígjáték, tudomány, többistenhit korát
a Fehér Mágus, Isten fia, a megtartó örök energiái
egy Kősziklán gúzsba kötöttnek, lesz visszaélés
a sok moralizálás: Vizet prédikál, bort iszik,
mégis sok virágot fakaszt, megtart, ápol és felnevel.

Az ipari forradalom, gépesítés, új és új technológiák
az informatikában az emberiség Űr-Odüsszeiája.

Thália

Gyönyörű Nő, ki életre hívod falaidon túl és innen
a világ hangyaboly természetén az örökkévalóság lenyomatát!
Csábító, érzékeny Szépség, mákony és varázslat Hódít
bájaid hullámozó szabad adománya és megkötnék lidérceid,
csőbe húz erőd, ha álmogvár csak, mégis álmaink, ha látók,
a Szárnyaink erői, mit olykor kísérsz, ha szívünkbe más is termékenyíti.
Újra elaltatnál, kell a pihenés a szabadság vándorainak és a harcedzett katonának.
Mikrokozmoszod a makrokozmosz energiáit színes-hangzó formációkba rendezi,
mi ha unalmas és gyér, nívótlan, nem méltó nevedre!
Energikus, okos, ravaszdi Nő, ki a könnyedség látszatán
érzékeink tartod fogva megmunkált, kiművelt Értelmed
csókjai ott ragyognak, hol vágyaink jóllaknak.

Örökmécs

Ösztöne kitörő zuhatagát látja a szerető Szív;
és megszeppent boldogsága a Másik közelsége.

Halottat ébresztgetett, és most ő haldoklik,
és nincs, ki ébresztgesse?
Szívembe lát és én szívvel szívébe:
nehéz, fárasztó, borzalmas is lehet élet és halál,
az Örökmécs tova lángol.

Fertőd - Esterháza

Itt vagyunk a Halál faszán -
mondja a Fertőszentmiklós-
Fertőd közötti baktatás idején:
jól megrakottan, tele csomagokkal.

A halál és az erosz is ott van
mindenütt, de nem mindegy,
melyikre akasztod akarva
akaratlan agancsod.

Az időjárás kedvezőnek nem
mondható, de Isten kegyelméből
bőrig nem ázunk, mégis kissé
hideglelés a csepegő eső egy idő után.

A harangszó elhallik egész a hercegi
Esterházy-kastélyig csalogatón szálldos,
mint az élénken csivitelő fecskehad
jól láthatón és egyre magasabbra.

Rózsafüzérekkel díszített kapu
és belső tér: a rózsaszirmokat nem
tépdessük, látni a semmi marad-e
a belső bensején: tavasznyárószétl.

Gyümölcs és vadászat,
opera és bábszínház,
lovak és kutyák és mi vendégek
a természet ölén, ligetes szentélyben.

A rózsalugas friss, édes illatot áraszt
eső után a selymes-bársonyos bordó
testes gazdagság a dús kelme-virágzat
sok színben pompázik.

Szemben a Kastéllyal meggysört szürpöl
és meghűlés ellen forró teát;
két kecses-gizda Őz járja karcsú táncát
a mezőn, a vizek felett...

Esterháza

A Kárpát-medence egy rózsza,
és amint szirmait fejtegetem -
magam őseit, mit találok: egyveleget.
Egy zseniális nyelvet és emlékezetét.

Régi magyar mondák a történelmi valót
csodás, mesés elemekkel színesítik, és
ki ne tudná, hogy nyugaton nem
kérdkedhettünk a nagy keleti múlttal.

Kelet-nyugat között Komp-ország,
és minden mese szellemi, létezésbeli
igazságot rejt: Csaba hun királyfi a székelyké
és mi máig testvérnép.

Szövegeket, mit tiltott nyugat kebelében
az ősi, fényes pogány múltból, csata tébolyában
az István-i diplomácia, meg nem semmisültek:
máig élteti őket az emlékezet.

A nép ajka, a regősök, énekmondók adták
Homérosz tolla alá is a történeteket és templomi
közösségek Isten szavát a prófétáknak.
Nép ajkáról, avagy királyi ösztönzésre

gazdagította a titkosan őrzött, írásos Emlékezet
és a szent szellem Könyves Kálmán könyvtárát,
III. Béla Anonymus írnokát és szent Margit
szép szemét, szent Kinga kitartó tevékenységét.

Magyar költőm és nyelve eredete: hun-magyar.
A hunok és a magyarok: testvérnépek.
Testem vére: egyveleg, ha bontogatom
rózsaszirmait: sváb, szász, magyar, horvát, szlovák, szerb.
Ezen ötszáz éve megszállt övezetben, kit mi éltet?
Őszintén? Itt, az egymásnak ugrasztott népek
temetője mégsem, mert jól sokasodó népek;
a magyar vérzik folyton: őt választottam, őt szerettem.
Mégis, ki magyar, Bolyai, Apáczai, Körösi-Csoma, Mikes
Rákóczi és Esterházy mind, Wass és Márai sorsa egyként.
E nyelv a súly, a fekete lyuk és a fehér mitológia:
égig érő fa, fanyűvő, lidérc, tündér, sárkány, kacsalábon forgó Palota.

II. Erzsébet

Felség, ki tudja, kinek mit köszönhet
szásznak, brittnek, latinnak és egy Rédeynek!
Buckingham oldalfala Shakespeare egy díszlete
a temetési menet téged köszöntésén.
Mérnöki rajz pontosságú a koreográfia,
amint temetik a nagy Nőt, ki Felség.
A halál tán vonzza e mérnöki pontosságot
mint a nagy műegész, mit az élet sose tűr.
Az élet: rejtélyes és titokzatos egy idegen:
ezer ága-boga, agancsa elágazásain a fények.
Ki ismerné Felségednél jobban az életet és a halált,
ki örökkévalóság, és kit tartózkodón kértem, szerettem.
Szép volt az üres London.
Átütött a város tervrajza: sétányok, sugárutak
felett öröklik az Arany Angyal ...

Szív

A Szívem lassan visszaloptam a húszévi Vártán
mi sosem szűnt vágyakozni Rád: és ezt Te tudtad.
Lassú és együttes Agónia: vágyakozással teli.
Mire jöttél, mélyen szerettem Szeretőt és Barátot
az Élet viszontagságai, gyötrelmei és gyönyörei
közt raboskodó Ismeretlen Ismerőst.
Vágyam és Szerelmem visszahajtott volna Hozzád,
ha Akaratod és a Lehetőség a közös Élet pártján áll.
Sosem szüntelek igazán szeretni, hogy szabad lehess!
Gyötrődtem mégis szüntelen a mára kihalt példány:
rémes tragika, heroikus Hősnő szívem romjain.
A Szív maradványain lakmározott Dionüszosz és Apolló.

Visszaloptam tőled a Szívem, mert Szív nélkül élni nem lehet.
A Szív igaz volt mindig, és őrzi temetetlen örök szerelmeit.

Vágyakozás

Amidőn lángba borul a hosszú-hullámos gesztenyebarna haj,
és a Szerelem egymás lábfején tova lépdél:
Mondd, mit érlel annak Sorsa?
A Szenvedés óceánnyi és a Szaron kívül jut-e még egyéb?
Ötvenedik születésnapomra gondolván: nem Nő, nem Hold
és nem táncol, bár szívesen táncol: ez merengés után
a kedvenc Hobbyja.

Az Írás Istentől kapott Vágyakozás, Szenvedély
törekvés a Szabadságra, Lázálom, Beteljesülés, Elme-, Önvédelem:
ki-, el a Vadonból, a Tövises Bozótból -

A Test fáradtsága, a Szellem rendezett egésze,
a Lélek időnként még lelkesedik.

Amidőn lángba borul a hosszú-hullámos gesztenyebarna haj -

Ha Fejed nyakaznák, kardlapozok mint speciális rendőri különítmény
egy személyben a Fáklya, a Láng ...

Nem utolsó, nincs vége semminek:
az Örök Visszatérés pulzál idegeinken.
Egy Szó: Szeretlek!

Eltűnés

Atombiztos bunker, kinek kell, ha nem tiszta a Lelkiismerete?
Kardlapozásom mint speciális rendőri különítmény
bronz-, acéllemezekből Börtönt varázsol körénk,
mire a hátsó kis négyzetten két kis Pont:
fényangyalkák szárnyalunk; kirepülünk a Szabadba -
Atombiztos bunker, kinek kell, ha nem tiszta a Lelkiismerete?

Attila Összes Rövidítve (AÖR)

Költészeted mutatja csak, mikor haltál a sínek párhuzamosain:
lettél az Akasztott, pedig tán csak Baleset az elektromos túlfeszítettség
vonzalmán és taszításán nem tudni két lábon megállni:
rosszkor, rossz helyen terültél el, fektettek ki.
Elvegyülni és kiválni, mondd, mit jelent,
mikor mindig mindegyik visszaél csak hatalmával: ez a Hatalom, a hatás.

A nyelv, a kultúra, a hagyomány, a család, a Szerelem és a Halál.

Felnőttél hát?

Ki az, kit mindenünnen kidobnak?

Ki nem gép, nem robotol és nem hoz nagy üzletet, de mérlegel.

Bár még lehetnél az Üzlet is, de Harminc év virágait
taposta sárba a Rablókapitalizmus, egy széthullott terror-Birodalom,

ki vesztett, hát titokban gyilkol egy másik Birodalom erősödő Terrorján.
Egy Bolond százat csinál; nem jó Példa ide.

Ki szül millió Fiat? A volt, a van, avagy a Lesz
a szorosra felcsavart sűrű Gombolyagban?
Várat, várost alapít az Új Honvédelem?
Szül millió Fiat a Külvárosi éj az örökre szabott örök éjszakák Teliholdján?
És mondd, mit érlel annak Sorsa, kinek nem jut kapanyél?
A Hatalom, ha mindig visszaél, legyen Szépség, Értelem, Elme,
Ellenőrzés, Információ, Tőke, avagy Állam: a legjobb Hatalom
eloszlik és megoszlik, és aljasság nélkül fenntartja magát a Becsület -

Harc az Angyallal

Az Egyben, mi a világlélek, érzi ki-ki, ha őszinte önnön magához
és övéihez, hogy menekülése egyéni küzdelem a fényért, a fény felé,
avagy másokkal alapít ezt-azt, amaszt, mert hagyják, megbízzák, bíznak benne,
avagy nem; esetleg ő, ki vakon bízott mindenki, már senkiben sem tud:
mégsem rombol tudatosan, mert most ez a Parancs!

Kinek fáj mások fájdalma, ki veszi magára mások fájdalmát?
Ki adja tudását, mi struktúra és rendszer, vérrel szerzett tapasztalatán
másoknak gyarapodására, és ki hallgatja el a tudás ismereteit
maga gazdagodására, a fölözésre!

A Magyar Statisztikai Hivatal adatai tükrözik-e a Földet, mit én látok és érzek,
hogy az Ifjúság és nevelői, tanárai Isten nélkül bár nem lehetnek szentek,
de a szentség ritka példány, és az Egyház intézményesülése nyolcszáz évet is késheet
valaki szentségének kinyilatkoztatásában: a földi alakulás mikéntje.

Száguldó bolygó Szélrohama, Vihar!
Kikezd a dekonstrukció, a titkosszolgálatok, a titkos társaságok, titkos szövetségek,
az ész, értelem mindent elemeire bont apát-anyát, - a másét -, mi a Lélek Istenképe
mása a Rend hierarchikus apák szerint!
Az ifjúság és nevelői valamire vevők, valamire nem.

Szabadnak lenni nem lehet, mert a másoknak való tartozás létezik?
Szabadságod tán abban rejlik, hogy fizeted-e tartozásod, és kinek vagy adós! -
Abortusz, válás, tönkrement kapcsolatok, orgia, az Ember a Gép alkatrésze? Igen -
Nem. Egy koravén ifjúság mindent tud a világról már tizenhárom évesen?

Keresi magát a tengernyi impulzus, hatás, ösztönzés és hatalmi formációk, minták
stílusok rajta hagyja lenyomatát család, társadalom, hagyomány, ízlés, neveltetés:
és a világlélek korokon át kitombolja magát, betegsége állapotain egészséget keres,
boldogságot óhajt és értelmes, nem tunya kényelmet.
Szellemi szabadságunk marad, ha a másik szabad maradhat!

Magány, egyedüllét, a szeretet hiánya, szeretetlenség, mert a hatalom kell inkább:
többféle a Hatalom, az Uralom és nem kötött a téridő kicsinyes viszonyaihoz.
Szellemi egymás mellett élni tudás képessége a szabadság előfeltétele
tiszteli, mi tisztelhető: legyen Istené, cáré, királyé, császáré, államé, nemzeté!
A Becsület nem alkuszik; legvégső esetben harcol, akkor szemtől szembe -

A Lángelme érezte, hogy Isten halott, hisz Zarathusztra, az Isten barátja áramlott,
a kicsinyes viszonyok közé csak betegséget hozhatott az időben, az időből az örökbe
mentette magát: örök visszatérés, a hatalom akarása!
Minden kiválóságot szeretek: a démoni árnyalatok isteni hajszálakba vegyülnek:
harc az Angyallal!

Színház

Thália mûzsája ruháján az ikonikus jelrendszer a posztmodern után
az át-keresztül a hatások impulzív kérődzése: nem csak szent tehenek nyomán -
E Vénkisasszony ma miként érzi jól magát, ki szerint, hol így, hol úgy: Wagner
összművészete, hol övé szöveg, színpadkép, zene és a Színész Szerelme, avagy
a kegyetlenségé a főszerep: a megfeszített, a szétcincált, -szaggatott kín és fájdalom,
vér, avagy az abszolút tudatosság angyali zenélő társasága álmai csendjében éli meg
az otthon és haza melegség fagyát, kegyetlen gyöngédségét igazán szerző és szerep -
Ősi természet művi alakzatokban a szent ligetek kultikus-istenfélő szertartásossága
jósda a társadalom vágyott, valós, tabu arca báb, varázslat-mágia, játék, médiumok -

Haláltusa

Az én Haláltusám, tán őt fogja segíteni,
mikor a Lélek Isten karjain
ő visz át engem végképp a túlon túl-világra,
kit igazán szerettem, és véle nagy harcot vívtam,
mert ha nem harcolok, elpusztította volna bennem
a legdrágábbat, az ő arcára vágyakozó, örök Lelket.

Szerelem

Az első Pillanat Varázsa döntött, kit szeretek ezen a Földön:
pár Embert; e Pillanat Varázsa, mit benne rejtett
volt isteni csomag és csomó, egy Küldemény,
melynek tartalma ismeretlen és a csomó egyszerre
bonthatatlan és vágthatatlan.

Az első Pillanat Varázsa vitt a kanyargós úton tovább,
és váltak le rólam a hagyma-, rózsalevelek, a rétegek:
a tudatlanság ártalmi és az adományozás tragikomédiái.
Viharos, de édes együvé bújás pár másodpercre, mindegy hol,
egyszemélyes ágy, avagy egy uszoda.

Az első Pillanat Varázsa később mit hozott, mivé lett?
Folyton alakulóban: pár pillanat gyűlölete Isten szívében
nem lett árulássá, sem tudatos, sem alattomos, tudattalan ártás.
Feleségekkel megosztott Lakásban bújtam meg én:
ott bújtatott ideig-óráig a Szerelem, melyben csak a kivetettség
lett erősebb és az érzékenység fokozódott.

Az Élet lehetősége egyszer csillámlott fel igazán, de hamar
elrontotta a Sors őkegyelme, mert a Szerelem ideges, hirtelen
és fél, Féltség. Féltsége a másikának, magának az Izzás
fenyegető közelében tűrhetetlen a Sértés és a Bántás,
és a Félés magával hozza a Félreértést, az ambivalenciát, a színlelést, a Lehetetlent.